

Survey research method was employed in the study. The Critical Thinking Test in Environmental Education (CTTEE) was used in order to measure critical thinking skills of the students in environmental education. The test is comprised of three lower dimensions titled as "Conclusions, Inferences and Identifying Bias". The environmental attitude scale, which was also used in the study. In this study, it was attempted to determine the variability in the outcome variable and to question whether critical thinking is attributable to gender, socio-economic status and school type. The results of the study suggested that the subjects in the sample have an average critical thinking skills level in environmental education. Ancova and t-test results also showed a meaningful statistical significance in the students' critical thinking skills and attitudes towards the environment in terms of gender, socio-cultural levels and school type. Moreover, in accordance with the results obtained from the study, it could be stated that The Critical Thinking Test in Environmental Education (CTTEE) may be used to identify critical skills of primary school students and the Environmental Attitude Scale may be employed as a useful measurement tool to determine the attitudes of the primary school students toward the environment.

Keywords: *Environmental Education, Critical Thinking, Environmental Attitude*

DOES CONTEXTUALIZATION CHALLENGE CRITICAL APPROACHES OF CURRICULUM?

Ana MOURAZ, University of Porto, anamouraz@fpce.up.pt;

Carlinda LEITE, University of Porto, carlinda@fpce.up.pt;

Preciosa FERNANDES, University of Porto, preciosa@fpce.up.pt;

Abstract

The concept of contextualization is emerging as a main issue in knowledge production and reproduction at all levels of education. Usually it is defined as a referential process to specific social reality. When it is applied to curriculum design and development arena it could be challenging some fundaments of Curriculum theories. By uncovering the processes underlying contextualization efforts, this text intends to discuss to what extent contextualization efforts in education areas could be challenging critical approaches of curriculum. In a specific way, our aim is to establish contextualizing impact and its interactions with educational achievement, social justice and democratic awareness. In fact, such concepts are key words to critical theories of curriculum and therefore, our argument is that contextualization efforts makes part of enlightening purpose and is a way to pursue the unaccomplished promise of Modernity.

In the philosophical path of the Enlightenment, which has the aim of empower every men, and develop in everyone their one thought and acting abilities (Kant, 1988) in order to promote mankind progress modern paradigm did inspire both traditionalist as reconceptualised theories of curriculum.

The traditionalist theories of curriculum (which are also called technical) define curriculum as a set of contents, subjects and know-how that is to teach. Therefore, curriculum is something that exists previous and external to learning process and gets its legitimation in coherence with subjects coming from scientific fields and processes. Such curriculum is to everybody and could be prescribed in advanced: "The traditionalist' view of curriculum is grounded in the belief that reality can be known and transmitted to students by thoughtfully planning their learning experiences before they enter the classroom" (Behar-Horenstein, 2000:11). In addition, an universal citizenship is the intended aim of such curriculum.

However, this promise as critical thinkers pointed out is far from being accomplished. The main objective of critical theories of curriculum is to design educational practices which could be social transformative as they promote meaningful learning, as Beane argues: "Those of us who advocate for curriculum integration believe that young people have a right to be intelligent, to be well informed, to search for meaning in their world, to be engaged with significant issues, to do authentic work, to learn the whole story, to think critically, to form values, to make judgments, and to be respected" (Beane, 1997:103).

To go further in this purpose, critical theories of curriculum uncovered some prejudices and obstacles that impeach curricular justice (Connell, 1999). This is to improve a critical surveillance, in order to understand social and political trends that define curriculum decisions (Whity, 2001).

On the other way, as it relates with contextualization idea, and the ways as it comes to frame curriculum decisions, it must be stated that it is broadly agreed that the production of knowledge and the process of research have been radically transformed in past two decades. During this period new connections between knowledge production, society and political decision making were established, and institutionalized at a European political level as in the so called Lisbon agenda.

More specifically the concept of contextualization is emerging as a fundamental issue in knowledge production at all levels of education. However, if knowledge production is reflected in its institutions, cultures and machineries this transformation, as Mode – 2 knowledge production evolves (Novotny et al 2001), is perhaps still largely missing from education.

It could be argued that contextualization is frequently understood as a way of installed power reliability as it seeks a higher insertion into the productive world (Lopes, 2002). If one of the major aims of the Bologna Process is the enhancement of students' employability, we could seek to understand contextualization in this context. Therefore contextualization is usually related to the perceived purpose of knowledge in a utilitarian understanding of the concept. In addition it could be used for a social inequality stratification purpose. However, there is another way of describing contextualization axes as they relate to political decision acceptance, knowledge production dissemination and educational choices, as well as it is related with ethical concepts.

Those concepts frame the main questions text will be addressing, which are:

- To what extent contextualization effort could be understood and practiced in a traditionalistic or in a critical curriculum perspective?
- In which perspective undergraduate education curricula promotes knowledge contextualization?
- Is there a relationship between knowledge contextualization practices at school and social justice curriculum policies?
- Is knowledge contextualization related to democratic awareness?

To answer those questions, theoretical concepts will be deeply discussed and some empirical issues will be joined, coming from an ongoing research we are running in Portugal, named "Putting knowledge in context towards the improvement of students' achievement".

References:

- Beane, J. (1997). *Curriculum integration: designing the core of democratic education*. New York and London: Teachers College Press.
- Behar-Horenstein, L. (2000). "Can the modern view of curriculum be refined by postmodern criticism?" In J. Glanz, & L. Behar-Horenstein (Eds), *Paradigm debates in curriculum and supervision: modern and postmodern perspectives*. (pp.6- 33).Wesport – London: Bergin & Garvey.
- Connell, R.W. (1999). *Escuelas y justicia social*. Madrid: Morata.
- Kant, I (1988). *A paz perpétua e outros opúsculos*. Lisboa: Ed. 70. [1ª ed - 1784].
- Lopes, A. C. (2002). Os Parâmetros Curriculares Nacionais para o ensino médio e a submissão ao mundo produtivo: o caso do conceito de contextualização. *Educação e Sociedade*. vol. 23, 80, 386-400. <http://www.cedes.unicamp.br>

Nowotny H, Scott P. & Gibbons, M. (2001). Re-thinking Science. Knowledge and the Public in Age of Uncertainty. Cambridge: Polity Press.
Whitty, G. & Power S. (2001). A escola, o Estado e o mercado: a investigação do campo actualizada. Currículo sem fronteiras, 2 (1), 15-40.

Keywords: Knowledge contextualization; social justice; democratic awareness; critical approaches of curriculum

YENİ ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME TEKNİKLERİNİN KULLANILMASI İLE İLGİLİ İHTİYAÇLAR VE ENGELLER; 2005-2010 YILLARINDA YAPILAN ÇALIŞMALARIN İÇERİK ANALİZİ

Arın Kural BAYKAN, Akdeniz Üniversitesi, arinkural@akdeniz.edu.tr

Uğur ERCAN, Akdeniz Üniversitesi, ugurercan@akdeniz.edu.tr

Mehmet ERDOĞAN, Akdeniz Üniversitesi, merdogan@akdeniz.edu.tr

Özet

Türk eğitim sisteminde, 2004 yılından itibaren eğitimin çeşitli kademelerini kapsayacak şekilde yeni bir yapılandırmaya gidilmiştir. Eğitim programları, yapılandırmacı yaklaşım ve dünyadaki yeni ve çağdaş eğilimler doğrultusunda yeniden düzenlenmiştir (Erdoğan, 2007). Yeni geliştirilen programların pilot uygulaması ilköğretim okullarında 2004 yılında, orta öğretim okullarında 2007 yılında yapılmıştır. Programlar, pilot uygulamadan bir yıl sonra, yeniden incelenmelerinin ardından tüm ülkede uygulanmıştır. Daha önce gerçekleştirilen program geliştirme çalışmalarıyla karşılaştırıldığında, en önemli değişikliklerden birinin ölçme ve değerlendirme alanında olduğu gözlemlenmiştir. Program geliştirme bu bölümü ürüne yönelik olduğu kadar daha çok sürece yönelik olarak tasarlanmıştır. Değerlendirme, yapılan değişikliklere paralel olarak, sadece mezun etme ve sonucun değerlendirilmesi olarak görülmesinden dersin uygulanmasının ayrılmaz bir parçası olarak görülmeye başlanmıştır. Yeni programın rehber kitaplar ve ders kitaplarında kullanılmasıyla birlikte, öğretmenlerin öğrenci türün dosyası, kavram haritaları, değerlendirme ölçeceği v.b. yeni ölçme değerlendirme yöntemlerini derslerinde kullanmaları önerilmektedir. Bu değişikliklerle birlikte, öğretmenler yeni ölçme değerlendirme yöntemlerinden yararlanırken karşılaştıkları zorlukları ve yetersizliklerini bildirmeye başlamışlardır (Kurudayıoğlu, Şahin & Çelik, 2008; Özdemir, 2009). Bu bakımdan, bu çalışmanın amacı, 2005-2010 yılları arasında öğretmenlerle yapılan deneysel çalışmaların analizine dayanarak, öğretmenlerin yeni ölçme değerlendirme yöntemlerinin uygulanmasında karşılaştıkları zorlukları ve hizmetçi eğitim ihtiyaçlarını tespit etmektir. Seçilen çalışmaların içerik analizi Türkiye’de bu amaca yönelik olarak ölçme ve değerlendirme alanındaki araştırmaların sistemli bir taramasının yapılmadığını göstermektedir. Bu çalışma, bu alanda yapılan araştırmaların sistemli olarak toplanması ve analiz edilmesi açısından ilk çalışmalardan biridir. Konu ile ilgili yapılan araştırmaların toplanmasında beş ölçüt göz önünde bulundurulmuştur; (1) Öğretmen görüşlerine dayalı çalışmalar, ölçme ve değerlendirme yöntemleriyle ilgili zorluklar ve ihtiyaçlar, (2) Farklı alanlardaki Türk öğretmenlerle yapılan çalışmalar, (3) Uygulamaya dayalı veri sunan çalışmalar, (4) 2005 - 2010 yılları arasında yapılan çalışmalar ve (5) Hakemli dergilerde yayımlanan çalışmalar.

Seçilen çalışmaların içerik analizi dört basamakta yapılmıştır; (1) Yayımlanmış çalışmaların araştırılması ve seçilmesi; (2) İlgili bilgilerin seçilmesi; (3) Bu bilgilere dayanılarak tabloların oluşturulması ve (4) Bulguların analiz edilmesi, yorumlanması ve özetlenmesi. Belirtilen ölçütlere uygun olan çalışmalar ULAKBİM, ASOS INDEX, ERIC ve Ebscohost veri tabanları kullanılarak toplanmıştır. 2005 - 2010 yıllarını kapsayan ulusal ve uluslararası alanda yapılan literatür taramasında 40’tan fazla çalışma belirlenmiştir. Bu çalışmalardan sadece 19’u daha önce belirtilen ölçütlere uymaktadır. Bu çalışmaların üç çeşit analizi yapılmıştır: (a) araştırma yönteminin özellikleri; (b) araştırmalara katılan kişilerin sosyo-demografik özellikleri ve (c) öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme yöntemleriyle ilgili karşılaştıkları zorluklar ve hizmetçi eğitim ihtiyacı.

Seçilen çalışmaların (n= 19) yapısı bakımından on bir tanesi nicel iken sekiz tanesi niteldir. Nicel çalışmaların hemen hemen hepsi tarama çalışmaları olarak yapılmıştır, sadece bir tanesi deneysel çalışmadır. Nicel çalışmalarda veri toplama aracı olarak anket ya da farklı Likert tipi (3 puanlık, 5 puanlık... v.b.) ölçek kullanılmıştır ve bütün araştırmacılar verilerin analizinde SPSS gibi istatistik programları kullanmışlardır. Nicel çalışmalarda en çok kullanılan istatistiksel yöntemler betimsel istatistik, bağımsız t-testi ve varyans analizidir. Diğer taraftan, nitel çalışmalarda veri toplama aracı olarak çoğunlukla yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Sadece bir çalışmada istatistik programı (NVivo 2) kullanılırken, diğer yedi çalışmada ise içerik analizi elle yapılmıştır.

Sonuçlar, farklı alanlardan ve kademelerden (matematik, kimya, Türkçe, resim gibi) öğretmenlerin sınıflarında yeni ölçme ve değerlendirme yöntemlerini hazırlama ve uygulamada birtakım zorluklar ve yetersizliklerle karşılaştıklarını ortaya koymaktadır. Öğretmenlerin yeni ölçme ve değerlendirme yöntemlerini etkili bir şekilde kullanmalarını engelleyen etmenler şu şekilde sıralanabilir; (1) ölçme ve değerlendirmeye ayrılan kısıtlı zaman, (2) sınıftaki öğrenci sayısının fazla oluşu (kalabalık sınıflar), (3) değerlendirmede kullanılan araç-gereçlerin yüksek maliyetli oluşu, (4) öğrencilerin seviyesi, (5) ölçme ve değerlendirme yöntemlerinin mevcut değerlendirme sistemiyle (OKS, SBS gibi) tutarsızlığı, (6) öğretmenlerin yeni ölçme ve değerlendirme yöntemleri hakkında bilgi eksiklikleri, (7) haftalık ders saatleri, (8) iş yükü, (9) değerlendirme formlarının fazla sayıda olması, (10) değerlendirmenin özelliği ve zorluğu, (11) müfettişlerin yeni ölçme ve değerlendirme yöntemleri hakkında bilgi eksiklikleri, (12) ebeveynlerin ilgi eksikliği, (13) altyapı eksikliği, (14) öğrencilerin motivasyon eksikliği ve (15) yeni ölçme ve değerlendirme yöntemlerini hazırlama zorlukları. Ayrıca, öğretmenler yeni yöntemleri daha fazla kullanabilmeleri ve açıklanan zorlukların üstesinden gelebilmeleri için hizmetçi eğitim ihtiyaçları olduğunu belirtmişlerdir. Yeni ölçme ve değerlendirme yöntemleriyle ilgili olarak hizmetçi eğitim ihtiyaçları şöyledir; bir dizi hizmetçi eğitimi (a) yeni ölçme ve değerlendirme yöntemleri, (b) farklı türdeki ölçme ve değerlendirme yöntemleri ve (c) bu tekniklerin hazırlanması ve uygulanması üzerine planlanmalıdır; (2) uygulamalı oturumlar da hizmetçi eğitime dahil edilmelidir ve (3) hizmetçi eğitimler farklı örnekleri ve uygulamaları içerecek şekilde ve bu yöntemlerin nasıl hazırlanacağını ve uygulanacağını gösteren atölye çalışmaları olarak tasarlanmalıdır.

Seçilen 19 çalışmanın analizi, öğretmenlerin yeni ölçme ve değerlendirme yöntemleriyle ilgili olarak karşılaştıkları zorluklar ve ihtiyaçları doğrultusunda hizmetçi eğitim ihtiyacında olduklarını göstermektedir. Yapılan bu çalışmaların sonuçlarında belirtildiği gibi kuramın uygulamaya dönüştürülebilmesi için farklı alanlardan ve kademelerden öğretmenlerle birlikte bir dizi hizmetçi eğitimi atölye çalışmaları şeklinde planlanmalıdır. Öğretmenler, çeşitli ölçme ve değerlendirme yöntemlerinin olduğunu farkındalar ancak bu yeni yöntemleri kişisel, kurumsal, ailevi, eğitim programıyla ilgili ve ekonomik nedenlerin oluşturduğu engellerden dolayı nasıl uygulayacaklarını çok iyi bilememektedirler.

Anahtar kelimeler: Ölçme değerlendirme, içerik analizi, nitel araştırmalar